

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1344/2021
15.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Милице Милаш, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К број 1522/2019 од 22.06.2021. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 број 225/21 од 17.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 15. децембра 2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милице Милаш, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К број 1522/2019 од 22.06.2021. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 број 225/21 од 17.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К број 1522/2019 од 22.06.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка, Основном јавном тужилаштву у Новом Саду на име саобраћајно-техничког вештачења уплати износ од 65.633,42 динара, те да на име приступа одбране саобраћајно-техничког вештачења од стране вештака на главном претресу суду плати износ од 25.910,00 динара, те да на име судског паушала плати износ од 5.000,00 динара, све у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 број 225/21 од 17.09.2021. године, делимичним уважавањем жалбе браниоца окривљеног АА, пресуда Основног суда у Новом Саду К број 1522/2019 од 22.06.2021. године преиначена је у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљеном због кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 1 месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року провере од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, док је у осталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Милица Милаш, због повреде одредаба члана 485. став 2. ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати на поновно суђење, уз наредбу да се нови поступак одржи пред новим судијом, те да се извршење правноснажне пресуде одложи до доношења одлуке о захтеву за заштиту законитости.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијана правноснажна пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати, и то на извештају управника Ургентног центра „Војводине“ од ...2019. године, који је дат на основу увида у медицинску документацију Ургентног центра, односно у извештај лекара специјалисте Ургентног центра КЦВ од ...2017. године, који не садржи квалификацију повреде за оштећеног.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наиме, лекар специјалиста приликом обављања клиничког прегледа пацијента има обавезу да утврди анамнестичке податке и унесе исте у свој извештај, тако да навођење начина задобијања телесних повреда констатованих прегледом оштећеног представља анамнестичке податке који су саставни део извештаја лекара специјалисте, а коју медицинску документацију је управник Ургентног центра КЦВ могао издати, и који извештај се у складу са одредбама Законика о кривичном поступку могао ценити као доказ приликом доношења пресуде.

Како је наведени извештај издат од званичног органа КЦ „Војводине“, односно од стране лекара, на основу медицинске документације сачињене у Клиничком центру „Војводине“, из ког извештаја се јасно види да је оштећени критичном приликом задобио лаку телесну повреду, а која оцена врсте и тежине повреда је довољно опредељена у наведеном извештају, то су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног да наведени извештај представља незаконит доказ, те да се на њему правноснажна пресуда не може заснивати.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбијен је као неоснован.

У преосталом делу, бранилац полемише са чињеничним стањем утврђеним правноснажном пресудом и указује на повреде одредаба члана 124. став 2. ЗКП, 113, став 1, 114. став 1, те 16. став 1, 82, 117, 123. став 3, 127. и 128. ЗКП, као и одредбе чланова 2, 6. став 1. тачка 3, те 10. став 2. Закона о судским вештацима, па како наведене повреде не представљају разлоге због којих окривљени преко браниоца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП може поднети овај ванредни правни лек, то се Врховни касациони суд није ни упуштао у разматрање ових повреда.

Са свега изложеног, а на основу члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић